

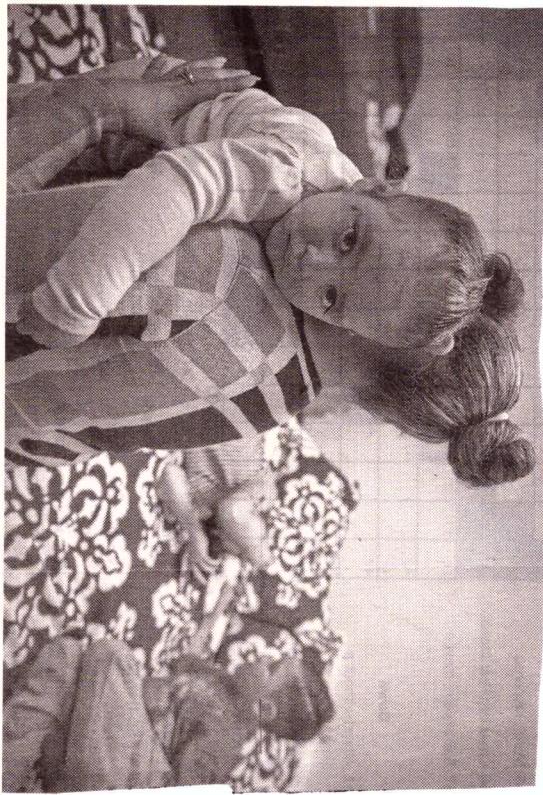
מבוא בפרוזה

(*)

הילן | עירם

אי מරבר אליךם, אַשְׁרִיכֶם, אַשְׁרִיכֶם
אי מרבך פָּאָבָדָם,
עם המצעט ששליך בְּמַעֲנָצֶךָ,
עם שריריך הקайл שמעתרג בגרונגו,
רמי על הדיבכים, האם ייכל האם ויבצל
שלאל לאץך לנטזך מה מה ?

תני העת הפתוחה השמאנעה, התחיota נקדנה
תני לך לדיבור אליכם שמאדים האלא
שחלקה שעתם —
בעצם בכל-כל קפץ צווני ערוץ.

PETER DASILVA FOR THE NEW YORK TIMES

Sindy Flores, an asylum seeker from Honduras, holding her 18 month-old daughter, Gretshell, near her two other children at a temporary living space in San Bruno, Calif.

יום יבוא, בְּקֵץ, סְפָק, וְהַצְאָאוֹן יָרַב
וניהיה מעבר לְזָהָרָה,
מעבר לשנאה.
אני אהיה זו שגדאים
או דען, כי לי פנים
כמוכם. פה שההפלל כמוכם.

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କେବ ହୁଏ ଯାଏବୋ
ଯାହାର ଦେଖି ହୁଏ ଯାଏବୋ
ହୁଏ ଯାଏବୋ
ହୁଏ ଯାଏବୋ
ହୁଏ ଯାଏବୋ
ହୁଏ ଯାଏବୋ
ହୁଏ ଯାଏବୋ
ହୁଏ ଯାଏବୋ

(א) (ב) (ג)

בשרה הרחבה. אנו צריכים לטרול בשטח המונח, ולא עובר זמן רב, ואחרי לנשך מופיע, בפניו השופטים והಹמורות בין שניינו. וכשההושן מחדיל לזרת אנו שומע במרקםם את צלילי הפתיחה של "ההמישר" שלו.

אלורום, אין ספק שטוב עשייה כשגרמה לאירוע שקייאו עלי, להבריא כדר' שאוכל לשערו את כל מה שנותר עלי. ואלו גם ואלה רק מסוכמתה מוקבלת. ההר גור אס אוד חולה בנתפו, נפשו יכול להמשיך משען הרכבה, אליה מארשך.

בעצם כל חויים התכונסה אהה מדרלה בתוך עצמי, באחאים, באלהים. ובשנאי אומורה שעאנין מתכונסת בתוך עצמי, בעצם אלוהים הרוא שמתבונס ב.'

ההקל האמתי והעמווק שבי, שמקשיב לחולק האמתי והעמווק שבתוכו. וכך קולו של האמור ואמורם לאלהים.

ונמנוחה", כתוב באישור המרשימים. חוץ מזה, אינו עירכה לאכיל דבש ואורז ועוד כל מני מאכלים דמיוניים כאליה.

פחים און' נוכרת באישיה שעורה לבון בשלג ופינדה נאצלים. בשקינה הלחם שללה היהתה תhilת צנינאים : זה כל מה שלקהה אונתעה לנפולין, גנול הריאטה שללה. היא היהתה חביבה מארה ונגנעה, גופעה היה צער ותמייר. ישתי אהה אחר הצהרים בסמש ליד צעריפת המערב. נתהה לה ספר מוסרנים של ספר : "דיליבָה" מראת יהונה מה יילר : היא שמעה מאוד עליו, אחר קר באו לשבה לריב� סמה יילדות, והיא אומרה להן : אל תל תשחוח בערך בהקרן לדך, מותה לבל את מה אונתו לבוכות רוק שרשגעמים. ולרדה אהה עונתה לה : עד לא קיבליך בכ'.

במעט 10. הימים עבר מחר כל כהן, אינו צריכה ללבכת סוף סוף לישון. מחר תלבש טירה את ההליפה האפרורה הבהירה של רוחנית גדרלה. אם והארה, שלילה אליל כל כך הרבה אונשים שמייצקיהם ההורחנית גדרלה. הם מדברים את בנחת ובתרום לב, ומתחמים פועלם ונהשתפה המצוקה. פהאות יישוב לטני' עוזר נושא ידווע אונך להיזוית. ואמא מותחים קשי' של' ראי. להכריין על קזינעם. אליהו היליבר, וילסוטה למזרא אוותך בלבו של הזולת. עלי' לפנותו את הדורך בתוכו הממוליכב אלין, אליהם, ולשם כן עלי' להכיר היטב אונת נפש האודם. לשם כך עלי' להוית פסיגליהות, מודעלפלמת. היחסים עם האוב והאט, זינרוניות יולדות, חלומות רגשות אשם, גושי ניחותות, וגוזא לדישלים את ההחסר. עם כל מי שמניע אליל' אונ' מתחילה בהדייר, מגש. און' בייד' כלים ריבבים לסילול בתוך הדולת את הדרכן אליך. אבל את המכילים העטענים יאשנה ואשפר. לאט ובסלנות רבעה. אונ' מדרה, לאט של שלחנתה אותו בסרנון לילקרוא אונשטי. לפעמים הם כמו ביה שדרתונהי פהוותה לרווחה. איג' ניכנסה לתוכו ומשוטה במסדרונטו ובחדורי, וכל ביה שנגה מקדמי, ובכל זאת כולם דמיים, ראת כולם אונ' רצחה להפערן למדךשן, אלהים. ואוי מבירתה לך, אליהם, אונ' מבטיחת לאך קורתה גונמלה. בינתימן התרגלהי שוב לישוון הרכיבה ההצעץ שמעבר להילין. אונ' מסתחרר. אין ספק שהייתה לך סוף ספק האפר. בעצם זה דמי' מודר. אעза לדך, להപשך לך קורת גג. בתים רבים כל כהן עמודים וירקום, ואני אשכנן אונך בהם כדייר כבוד. סלה' לי על הימורי המגעש הזה.

כמעט 10 רוחץ ביליה. אלוהים, תון' בימונה ועוזר לראיות ולהביך הרכבל.

כל הרכבה דיברים. הגי העזמן שאחיה לכתהוב ממש. אבל קודם כל עלי' להטיל על עצמי' משמעת. ברגע זה הביטח עצרי' הגדירים. אבל הראיין להם אוד. ואיפאה התייה הערב, אה' לשלק אונ' מוקף אוותי' פהאום גיגון מהמי: על בר' שאגני' בוליה לעצאות מהערץ, ולמעוז אונ' עצמי' פהאום האגושים.

לפי ההוריה, יש ששורכו בחדילין בשיתופיו הלהוגה של הרהבות הסוגג, אך כבר עיר ליהירותו חסר תחולין, מחריב ליהירותו, הבלתי נבדלת ממהינה לוגנית, 13 מונדרה, ליהירותו של נבhor, באחריותו לא אהבה בליך תאויה, אָר אהבה שנתקשה לאהוב, כלומר ל"ח'יד בעולם".

מיידירותו היהודית – טרנסציגנטית; מהרין לכל מוטיבציה אפשר לדרות משיחות סוגגת, מהרין לכל קרבנה מוקדמת ולכל סינתו אפריריה, אהבה של לו'ה היא טובה יותר מהריה והאחותה עצמה. חוסר פניה של הטראנסציגנטות-לאחר המופיעעה, אה היהות הדואג תמייר לאחורה היוות עצמן ולהתמודדו בהויה. הפעעה מוחלטה של האנטול-לוגיה, אין בתוך האחד-למען-ה אחר של הדקושה, של הסמיכות, של התחברות, של השלום. הבהירויות אוטופיות שהיא תנאי לאנושיות בנו, התרבותות שהיוננים דירבו בה את האתיקה.

ציווי בערים ובדרלו'ת האחד, הפרק על אהירותו לאח'ר מעבר לאונטולוגיה דבר לארוהם. תאולוגיה שאינה נובעת ממשום ספק לאיזה ערך היעverb של האתוראים, 14 משפטים ריעעה שהייא טרנסציגנטיט ליריעעה. גונגולוגיה של הפנים: התהממות הכרדית אל אלוהים, שתאפשר להו'ה או לשלו' את הקול, שבדתו'ה התייחסות מדבר אל הילרים או אל הילרות של א'ת'ר, בבר קוראים בסוג' ופרשנים של המתוב. 15

ההקרדה שבזה פורתה בלילה ראניסטר איטה מבקשת ממו'ון לעתעדי לעתעדי הפטומונולוגיה של האובייקט המוכבל על ידי המרעישו, השנו'ה מהונחות הממשלה, מהרעה שלו', וההיאות, של וההיאות המשתקף באדראה שלו – של אותו דחשב הנמצא תמייר במיירה בין הנאסטים ל佗'הם שפלילוזים חמוץ של ותקבלה של הנטומת – הנטמה – הנטמה – מפעמה בתרדועה הטראנסציגנטית בהנות הרטסילאגיה המפלאליה. בתכוננות, אשר מפעמה באדראה הטרנסציגנטית בתהו'ה הנטומת של ותהתמיט כמושון שבסכל אורות התוועעה הוו'ו (מהשוו'ה הפלילוסופיה של ברנסון), וגוחם הבסיס ההיוון או האופון המוערך של הורעצה – רגשיה, עריכיה או רצית'ה. ייח'ר עם זאה בריין של בולו'ות ואינסנ'ר לא נשבחה העברה ההשוואה שבשלישי שבגהינו'ה על הפליטופיה הוואשנית שלו, דקארט פגש מהמשבנה, ואסמים, שלא היו'ה כי מירתה של התאמטה שלו, של הקוגיטאטום שלו. זו היהות שסבירתה את הפילוסוף בסג'ו'ם, תהה שהשוכר בברורו האנטואיזיבי מוחשבה יחר – או טוב יחר – או טוב היהוד – משמשביה על פי האמתה. מוחשבה שההישיבים

ולבתה בדור זו היכלה להבטיח הסכמה בין העם, והשכונת. האגודה מודים להענין יפה ? תובנה עד תוגה פירושה שלום בין בני אדם. ממען שלום זה אויל למספיק להסיר את המגעת הבלתי הנדרש על כל הבדיון שלם ולביב ולארש אוטם כערביות, במקומם או בשביבו, באמצעותם, באמצעות שבה הם מושפעים במרקם, בדירותם, בסדאותם וראים כבר בעצם היחסוניות שלהם ; אלא שמסביה דו הם ליד גלקחים ומושגים, ובנו אדם ובבם עלייהם ומחלפים ודים יכולים לחיות שימושים לאלה ולאחרים. אבל כיצד באים אלה אל סוגית השלום וההובנה עליה בabiliaות ואינטלקט מתרון הקשר שוגה וממן.

מעבר לשלעצמי ולשביל עצמו של המגולה יש עירום אונשי, היינני יהוד מערבי של העולם – של הגופים, הדברים והmortors – עירום הדעת – ערומי היהוד מערבי של העולם – של היהודים, הוא ועיק המרות הא忿ן בהוריהם ; והוא קורא אל ברורה, את המרות הא忿ן ב نفس. ¹² הערום האונשי קורא אליו ; והוא קורא אל מחלשתן, נטרול הגנה והסתה ישות, בעירום. אולם הוא ההובייה, הוא קורא אליו המורה, מצוריה ומעוטריה, דבר אלו חיים והיה גורם לאורא אל, גם סמכות מורה, מצוריה והשלה שההישיל האונשוויות. פנים, כבר שפה לפניה המילים, שפה קמיאיה של פנים אונשוויות – או רשותה בקדושים – מהחת לשמות הפטרים, האינה השהן עוטות – או רשותה בקדושים – מהחת לשמות הפטרים, או לתאריהם לרשותם של העולים. שפה קמיאיה, כבר בצתם הירוחה בקשר יעוזקה, בשליל הגלגלים של היהוד, כבר פשיטיך, ובה-בעת כבר ציווי איש מן יוצמאותו, מן הקروب, גורם ליהשבר, על אף מותה שליל, מסר מן הקדושה הקשה, י. מאלא-קורי, שפת הלא-נשמה, שפת הלא-אמור. הכתה ! שפה סדר הנוגעabei ביהדות של כיש שעורנו סגור בהר הסטג שלאי הוא משתהיך.

“הוּא ביטוי של פסקל שלווינס מוביל לעתים קרובות כדי להבהיר amour sans concupiscence”

13

סדר הוגעabei נא ביהו של כיש שערנו סגור בהר הסוג שאליו הוא משתייך
באי אָלְּגִי, שְׁתַּחַת הַלְּאָנֵשֶׁעַ, שְׁפַת הַלְּאָנֵמָה. הַכְּתָבָב !¹²

ממצב של עצם (הוואיה לפיטוטים ותאולוגים מימי הביניים) למצב של "פונול" הדוחיה
כפולה וכטאות.

משמעות הבטא "mort dans l'âme" הא עצוב עמו. אנו מדבר על "חרורת קשה", אלא על "קדושה קשה" היא ממשמעות המילילה של הבטא.

הערכה שליליות אנו מדבר על "חרורת קשה", אלא על קדושה קשה. מושג זה מושערותיה:

הרא מושגיא און בנטוועט טוועט.

של הגרפים, הדברים והמושדרות – עירום הוחזק את זרתו לעולם – המורות הצעין הדמיות הדרומיות; הוא דעך, בבראות, אה וערות גאנשטיין. הרואן דעך את המונות נגאנשטיין אל: הרואן קורא אל הההביבה, הרואן קורא אל מחלשתנו, מולת הגאות והחסרתו, שע. ואולם הוא לא תיאר, לא למסכם מהר, צוותים ומעוטרתו דבר אליהם והציג פנים

מצבר לשלטונו ולשביל עצמו של המאנלה, ששאיפתם אגושי היצוג יברב בינהו, וביהם, ונאים נגב בעצם ההיינדרה שלמה; אלא שמשיבתו זו הם מומינים ליד גנקלים ומוסגים, ובנו אדם ובדים עלייהם ווכשים אותו ומליטים בינויהם, והם כורדים להיות שמיושים לאלה ולהארים. אבל כיצד באים אלה אל ההארחים? סוגיות השלום וההבונה עליה ברכילות ווינסרו מהן הקשר שוניה וממן העתק יותר.

בְּרִיאָה

(6)

של הבונת אורהים]. המת'ן מאפשר להוונה בספר ברבים "ג' ח', פסק שהמשה עצמו בין קרוביו. העבורה שעם מקובל את התויש בקרבו, אה הולת אל מנהיגיהם ולבושים, שעם מקובל את התויש בקרבו, ודים כל של גורף אడון. עין לטרד המשיחי מי שיבול לכביל בקרבו, אכטן [בך במרקן] בגין מוקם בפונדק, ומצעים לנוסעם ולחוות – הנה שיר הילא לאלווי ישראלי.²

העבורה שעם, בעמ, "מקבל את הבאים להתיישב בקרבו, רדים בכבל שדייל", הר' הוראה להתייבות עמידה פומבית, מאיר ליעוט מוגעים אך שוקפים ביוון או ימיים בספרים כטבב מה שגונם, מלהמת העולם הרשות מילחמות כלום: בכל מקום שבו קראה לו שיקעת מהענין להלואם: מילחמות העולם הרשות מילחמות כלום: בכל מקום שבו קוראים עם או ללא איזוחות, גולמים או עקורים, עם או ללא השגונם, מהగורם עמידה תואצית להנטיה, מן הנכensisה על שם בוגר הקרוש ברכובע-הטעודות, מלבד אירופה לקליפוניה, מיל' האזת ליגוסבל-העבורה, מיל' המזרה הדריאנזה, מיל' רוג'ר, מיל' איזידור, והגיא-פליטי – מיל' פרט-פליט, אבל מהפץ במרקח הטצייר, פלשתינום, אליזידים וביבים ואחרים בראש ובארשונו, אם הגבול הזה שומר צדיין על תפקונו, הדירה אמרת. המשנוול לויוט מדבר – הוא דיבר על כן מזה ומן רב – על המצרקה לבין האוניברסיטאות האנושיות, והוא אמר לאילו הימניטריה, בין ישראל לאומרה תא. היא פותחת רקל לאושוישו של האונושי – בבל. וזה לוגיקה מעוררת ימה של ביהירה ומופתית בין יהודים אהירויות חידאיה בין ישראל לאומרה תא. היא פותחת רקל לאושוישו של האונושי – בבל. וזה לוגיקה מעוררת ימה של ביהירה ומופתית בין יהודים אהירויות חידאיה בין ישראל לאומרה תא. היא פותחת רקל לאושוישו של האונושי – בבל. וזה כל שגרה הנסה לתהנות, הרך, קשיים ופלגומים לאומרים למיכביה, להההה, לא-מסמלתי, מעבר למתרינות כלום ולמיהירות שלהן. באגרון המשכו של אורחות קטעו לכתול להיוות מומחש ביטים, אם מלאה פוגנחת, על ירי כבל הרגמאוות על פני כבורי הארץ. שכן שאלה גבולותה. באשר לדוגמאות הללו, היא לא ספק השאלת של ישראל אבל היא הורגת בה בעת מוקו' הגדלותה של מה שברא או קורא לצצמו ישראל, במבחן התג'ני ובמבחן של מידינה מודנית:

להעניק מהסה לאדם الآخر בבירוק, לסתוב את נוכחות של חסרי הארץ – וחסרי הבת על "אדמת אבות" הנאהבת בצורה כה קנאית, כה מרושעת – כלום והי אמת הדירה לאונושית. ³

הטקסט הזה נכתב בשנות המשנות. לש להזכיר את הקיירה בו ברבים אחרים, המסתופים גם הם סבב שאלת המרינה והאגמה, קורם כל הטקסט שרטה עלייו זה לא כבר והມברך את "ג'ילילו החישוב" [شمבער להיסותה] של סראת. יש גם לשוב להנתנות הדרוקט של השירה בבלילו' ואינטואת באורת מיר�ת... הבה ניכר לפורת בטמן] הזהה בבלילו' ואינטואת באורת מיר�ת... הבה ניכר לפורת בטמן] הלה בכמה מילים: "ה' קריואות והמסות התהלהריו' שקובצו בשנת 1982 הוהה של אדורן הדרקן את ההוראה של מערם [אדורן] עלם הו

2. שם, עמ' 113.

3. שם, עמ' 114.